„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 171. Piątek 26. Lipca 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

Dnia 21. b. m. wieczór zebrała się komisya do ustawy karnej na naradę nad przedłożonym przez rząd projektem do noweli karnej. Trzy pierwsze paragrafy tej noweli proponujące zniesienie kar cielesnych i kajdan zostały przez komisyę przyjęte. Poczyniono tylko niektóre zmiany stylistyczne w projekcie rządowym, które zdaniem członków komisyi mają na celu wykluczenie wszelkich możliwych wątpliwości co do zniesienia tych kar. Znacznego złagodzenia doznał paragraf czwarty noweli, orzekający, że skutki prawne, polityczne i honorowe, wynikające ze skondemnowania za czyn karygodny, za zbrodnię mają trwać lat 10, za przestępstwa tylko lat 5. Komisya przyjęła bowiem wniosek Dr. Mühlfelda, że pomienione skutki przez lat dziesięć mają tylko wtedy trwać, jeżeli kto za zbrodnię popełnioną najmniej na lat 5 więzienia został skondemnowany, zaś w wypadkach skondemnowania za zbrodnię na mniejszą karę trwać mają tylko lat 5 a za przestępstwa tylko lat 3. Na wniosek tegoż deputowanego uchwaliła komisya większością głosów przyjęcie jeszcze jednenowego paragrafu do noweli. Paragraf ten upoważnia sąd każdej instancyi, przy zbrodniach podpadających karze śmierci w wypadkach zasługujących na uwzględnienie zamiast kary śmierci zawyrokować dożywotnie, albo dłużej nad lat dziesięć trwające więzienie. Sprawozdawcą wybrany Dr. Mühlfeld.

Do licznych projektów, które ministerstwo obecne izbie już przedłożyło, lub też przedłożyć zamierza, przybył jeszcze jeden z wielkiem zadowoleniem przez dziennikarstwo przyjęty. Projekt ten tyczy się opłat stęplowych, jakie dotąd dzienniki ponoszą. Do dziś dnia od każdego egzemplarza dziennika opłaca się jeden krajcar tytułem stępla. Według projektu rządowego opłata stęplowa od każdego egzemplarza ma wynosić czwartą część ceny pojedyńczego egzemplarza wypadającej według ceny prenumeracyjnej, nigdy zaś nie może być wyższą nad dotychczasową opłatę w ilości jednego krajcara od egzemplarza. Projekt ten oddaje wielką usługę dziennikom mniejszym, których cena prenumeracyjna jest niską, lecz dzienniki większe pozostają w tem samem co dotąd położeniu. O wiele ważniejszy jest projekt rządowy, znoszący w zupełności opłatę stęplową od wszelkich inseratów, afiszów, ogłoszeń i t. d.

W kwestyi odroczenia Rady państwa donoszą dzienniki, że izba poselska oprócz przedmiotów na porządku dziennym będących załatwi jeszcze ustawę o stowarzyszeniach, ustawę o odpowiedzialności ministrów zmienioną przez izbę wyższą i przedłożoną przez rząd nowelę karną, poczem z końcem bieżącego tygodnia nastąpi nie odroczenie lecz przerwanie posiedzeń na czas nieoznaczony, ale w ten sposób, że w razie potrzeby będzie można zwołać i odbyć posiedzenie pełne.

W Węgrzech od dawna już zajmuje się osobna komisya spisywaniem wszystkich obywateli, mających być umieszczonymi na liście przysięgłych. Komisya ta arbitralnem swem postępowaniem nie jeden na siebie ściągnęła zarzut; między innemi, jakby na dane z góry hasło zręcznie pominęła wszystkich obywateli wyznania mojżeszowego. Przyjaciele równouprawnienia żydów kilkakrotnie w dziennikach krajowych powstawali w obronie słusznych zażaleń ze strony żydów węgierskich, a usiłowania ich najlepszym skutkiem uwieńczone zostały. Minister bowiem sprawiedliwości p. Horwath wydał temi dniami okólnik do komisyi zajmujących się sporządzeniem listy przysięgłych, w którym mocno się użala na podobne bezprawne postępowanie, polecając wciągnięcie wszystkich izraelitów kwalifikujących się do list wspomnionych.

Zagraniczne dzienniki donoszą, że członkowie deputacyi węgierskiego sejmu mają się zebrać w Peszcie na d. 29. b. m. Zgromadzenie obu deputacyi ma nastąpić 3. albo 4. sierpnia w Wiedniu w lokalnościach siedmiogrodzkiej kancelaryi nadwornej.

Senat francuski uchwalił nieznaczną większością ustawę względem zniesienia więzienia za długi. Więźniowie w Clichy, dowiedziawszy się o tej uchwale, wyprawili iluminacyę i zaintonowali radośne pienia. Liczba ich wynosiła okrągło 100, 97 mężczyzn i 3 kobiety.

Listy z Hiszpanii donoszą dziennikowi „Liberté", że kilku z osób aresztowanych niedawno w Barcelonie rozstrzelano na mocy wyroku sądu wojennego. W Madrycie nastąpiły nowe aresztowania.

„Wiener Abendp." podaje następującą korespondencyę z Galaczu z dn. 16. b. m. donoszą o losie żydów tamtejszych: „Już od dłuższego czasu weszło w zwyczaj, że władze mołdawskie wywożą nocną porą ubogich żydów za Dunaj, wysadzają ich na brzeg turecki w któremkolwiek miejscu, gdzie straży nie ma i zostawiają ich tam własnemu losowi. Wypadki tego rodzaju kilkakroć razy stały się już głośne, ale ich z pewnością skonstatować nie było można. Na koniec usunął wszelką wątpliwość następujący wypadek, który niezmierną wzniecił senzacyę:

„W sobotę dn. 13. b. m. schwytano 10 czy 12 żydów wypędzonych z Jass, wsadzono ich na łódź parowca rumuńskiego i pod eskortą żołnierzy mołdo-wołoskich wywieziono za Dunaj. Wysadzono ich na wysepce niezamieszkałej, prawie całkiem zalanej i zostawiono ich tam bez żywności i możności znalezienia przytułku.

„Nieszczęśliwi ci z trudnością przebrnęli przez bagno i przyszli niedaleko miejsca, gdzie stał turecki kordon graniczny; straż turecka usłyszawszy wołanie, wysłała po nich łódź, udzieliła im pożywienie i przenocowała ich. Nazajutrz koło godziny 10½ podoficer turecki dowodzący posterunkiem, wsiadł z nimi i dwoma żołnierzami na łódź, popłynął do Gałaczu półgodziny drogi oddalonego i wylądował w porcie. Udał się do dowodzącego strażą mołdo-wołoską oficera i oświadczył mu, że przybył dla oddania mu tych żydów, ponieważ są poddanymi mołdo-wołoskimi a nie mają tureckich paszportów. Oficer odpowiedział, że ma rozkaz nie przyjmować ich i tak się zachowywał, jakby chciał użyć przemocy. Wówczas Turek wsiadł na łódź a żydom wysiąść kazał i odbił od brzegu. W tejże chwili na rozkaz oficera i sekretarza portowego przybiegli żołnierze i wpędzili żydów do wody, podczas gdy Turcy coraz bardziej oddalali się od lądu. Dwóch izraelitów jeden jeszcze młody, drugi stary, przywlekli się do łodzi tureckiej, ale zostali odpędzeni — przez chwilę walczyli z bałwanami i nakoniec, w odległości dwóch sążni od lądu utonęli.

„Kapitan parowca austryackiego „Mercur", który stał w pobliżu na kotwicy, wysłał natychmiast łódź dla ratowania tonących, co się jednak nie udało. Dodać należy, że cała mołdo-wołoska straż portowa przypatrywała się temu wypadkowi z największą obojętnością, równie jak tłum pospólstwa już od dość dawna rozjątrzonego przeciwko żydom.

„Nie na tem koniec. Inni izraelici stali po pas w wodzie, która ich lada chwila mogła obalić i unieść; a żołnierze mołdo-wołoscy bagnetami odpędzali ich od brzegu.

„Wówczas c. k. konzul jeneralny Kremer dowiedziawszy się o wszystkiem udał się na pokład parowca austryackiego „Taurus" i wezwał komendanta, aby niezwłocznie wysłał dwie łodzie i zabrał nieszczęśliwych na pokład. Ale nim te łodzie wypłynęły pozwolono żydom wyjść na ląd i natychmiast odprowadzono ich do więzienia.

„Żydzi tutejsi są w wielkiej obawie, lękając się dalszych prześladowań, które w głębi kraju łatwo mogłyby skończyć się rozlewem krwi. Opinia publiczna przypisuje winę głównie prefektowi galackiemu p. Lupaschku; on to ma wydawać władzom podrzędnym rozkazy, które wzniecają obawę najdzikszego prześladowania.

„Konzulowie głównych mocarstw przesłali prefektowi protest i wezwali zarazem innych konzulów, aby do tegoż protestu przystąpili."

O zachowywaniu się Porty w obec kwestyi kandyjskiej donosi „Memorial diplom." co następuje: W zasadzie przyjmuje Porta żądane przez mocarstwa rozpatrzenie, z tem jednak zastrzeżeniem, że reprezentanci mocarstw będą tylko biernymi członkami złożyć się mającej na ten cel komisyi. Porta zresztą gotową jest powstrzymać rozlew krwi, dać powstańcom amnestyę na najszerszych podstawach i nawet mianować chrześcianina gubernatorem Kandyi. Stawia jednakże ten warunek, aby nie była zmuszoną przedtem uznać powstańców kreteńskich za stronę wojującą. Musi ona tem usilniej odmawiać im tego tytułu, ileże większość tychże składa się z cudzoziemców, z którymi traktować nie może, bez naruszenia swoich praw. Nakoniec stara się Porta słusznie o to, aby przy tych układach zasada nienaruszalności jej terytoryum była szanowaną. Zgodnie z tem donosi „Gazette de France": sułtan oświadczył królowej Anglii, że jest gotów dać Krecie nietylko gubernatora chrześcianina, lecz nawet konstytucyę. Podług doniesień „Fr. corr." miało się Fuad Baszy powieść doprowadzić do porozumienia się w tej kwestyi pomiędzy gabinetami londyńskim, paryskim, florenckim i wiedeńskim. Fuad Basza ma sam jeszcze raz przybyć do Paryża, ażeby zatrzeć ostatnie wątpliwości, które wywołały odwiedziny cesarza Alexandra w gabinecie tuileryjskim. Podług innej wersyi ma być to ponowne przybycie Fuad Baszy do Paryża uważane za niepotrzebne i dalsze układy co do kwestyi kreteńskiej mają być ukończone w czasie pobytu sułtana w Wiedniu.

Do „Monitora" donoszą z Konstantynopola, że tamże pracuje komisya z urzędników ministerstwa handlu i spraw zewnętrznych złożona, nad ułożeniem kodexu cywilnego, który ma się zbliżać o ile na to stosunki Turcyi pozwalają do kodexu Napoleona. Praca ta ma być najprzód oddana Szeikowi-ul-Islam do zbadania, poczem dopiero przedłożoną będzie do sankcyi sułtańskiej.

Dzienniki amerykańskie podają bliższe szczegóły o śmierci cesarza Maxymiliana lecz nie są one uwierzytelnione. Szpada cesarza została doręczona prezydentowi Juarezowi w pałacu rządowym.

Według „Courrier des Etats Unis" w państwach południowych wzrasta rozjątrzenie z powodu zamordowania cesarza, i zaczynają się tam już formować zbrojne korpusy nazywające się „mścicielami Maxymiliana". D. 27. maja przesłał cesarz Maxymilian następujące pismo do Juareza:

Panie Prezydencie! Za pozwoleniem jenerała Escobedo przesłałem do Mexyku telegram wzywając barona Magnusa i dwóch adwokatów na obrońców. Jenerał Diaz odpowiedział, że bez wyraźnego rozkazu rządu nie może przepuścić telegramu. Życzyłbym sobie panie prezydencie abyś był łaskaw wydać ten rozkaz, ażeby mogły przybyć te osoby, których obecność dla mojej obrony jest niezbędną, a z nimi reprezentanci Austryi i Belgii, lub gdyby tych nie było, reprezentanci Anglii i Włoch, potrzebuję bowiem uregulować z nimi stosunki międzynarodowe i familijne, które jeszcze przed dwoma miesiącami powinienem był uporządkować.

Gdy cesarz nie otrzymał na ten telegram żadnej odpowiedzi, przesłał następujący:

Panie Prezydencie! Chciałbym widzieć się z panem aby pomówić o rzeczach dla kraju niezmiernie ważnych. Nie wątpię, że pan na to przystaniesz. gotów jestem pomimo wszelkich trudności udać się do San Louis.

Maxymilian.

Juarez odpowiedział nakoniec przez swego ministra wojny Mejię, że na żądaną konferencyę nie może zezwolić, już ze względu na zbytnią odległość, już ze względów na wymagania sprawiedliwości; ale z powodu, że cesarz Maxymilian nie jest biegłym w języku hiszkańskim (?) zezwala na przedłużenie obrony obwinionych o trzy doby po za termin ustawą przepisany.

„Wiener Abendpost" z dnia 22go b. m. zamieszcza następującą relacyę c. k. posła w Mexyku barona Lago, pisaną jeszcze przed smutnej pamięci katastrofą, dodając, że wspominana w tej relacyi kilkakrotnie podróż do Queretaro rzeczywiście nastąpiła, jak świadczą inne doniesienia. Relacya barona Lago datowana jest z Mexyku dnia 31. maja, i opiewa jak następuje:

„Aż do wczorajszego wieczora byliśmy jeszcze w niepewności co do losu, jaki spotkał Jego Ces. Mość. Podczas kiedy ze strony liberałów jak najmocniej upewniano, że Cesarz znajduje się pojmany w Queretaro, oznajmiały przeciwnie organa rządowe, że podług doniesień niezawodnych Jego Ces. Mość w jak najkrótszym czasie z wojskiem pod wałami stolicy się pojawi.

Wczorajszego wieczora otrzymał poseł pruski Magnus telegraficzną depeszę od Cesarza z Queretaro, którą liberaliści przepuścili, a która zawiera wezwanie, aby się udał jak najspieszniej do Queretaro wraz z wybranymi przez Jego Ces. Mość na rzeczników swoich adwokatami tutejszymi Mariano Riva Palacio i Martinez della Torre. zabrawszy ze sobą wszystkie dokumenta, któreby do obrony jego sprawy były potrzebne.

Z tych i innych doniesień nadeszłych w ciągu wieczora wiemy tedy z całą pewnością, że Queretaro rzeczywiście dnia 15go rano zostało zdobyte, i że Cesarz ze wszystkimi swoimi jenerałami i z wojskiem znajduje się w niewoli u nieprzyjaciela. Jego Ces. Mość jednakże, jak upewniają ze strony liberałów, traktowany jest przez zwycięzców z wszystkiemi względami, należącemi się Arcyksięciu austryackiemu.

Republikański dowódzca Aureliano Rivera, w którego ręce dostał się Cesarz na „cerro de la campana", skoro spostrzegł Jego Ces. Mość, zsiadł z konia, salutował swoim pałaszem z wszelką czcią, i nie chciał przyjąć podanego sobie pałasza dostojnego jeńca. Jak mi opowiadają, odprowadzono następnie Jego Ces. Mość z muzyką do convento de la cruz, gdzie była jego główna kwatera w czasie oblężenia, i uszkodzone w czasie ostatniego ataku gmachy ponaprawiano tak dobrze jak było można. Zostawiono także Cesarzowi dwóch z jego adjutantów do posługi, i pozwolono mu nawet poruszać się zupełnie wolno w obrębie murów Queretaro.

Cesarz darował jenerałowi Riva Palacio, który zajął w nocy cerra de la cruz. swego konia wraz z kosztownem siodłem mexykańskiem. O darze tym wspomina tenże dowódzca z wdzięcznością w liście do swojej żony. Opowiadają mi prócz tego, że Jego Ces. Mość swoją uprzejmością i swobodą ujął dla siebie wszystkich prawie zgromadzonych w Queretaro dowódzców dysydentów, i że zapowiedział im zaraz udzielenie ważnych dokumentów.

Jego Ces. Mość ma być wkrótce stawionym przed sądem wojennym, złożonym z 7 członków. Że Cesarza stawiają przed sądem wojennym w Queretaro, zamiast, jak mniemano dawniej, wywieźć go do Guadalupy albo do Mexyku, i tam kongresowi narodowemu przedstawić, poczytują to tutejsi liberaliści za złą wróżbę. Pomimo tego wyraziło mi kilku z najznakomitszych pomiędzy nimi przekonanie, że gdyby nawet Cesarz dla formalności był skondemnowanym, to zdrowy rozsądek nie pozwala powątpiewać, iż go Benito Juarez ułaskawi i z należnemi względami do granic odprowadzić każe.

Cesarz miał po swojem pojmaniu oświadczyć, jak mię z pewnego źródła zapewniają, że przewidując taki nieszczęśliwy koniec swojej sprawy, sporządził akt abdykacyjny na ten wypadek, który znajduje się w rękach prezydenta rady państwa i byłego ministra Lacruza w Mexyku. Ten jednakże utrzymuje, że nie posiada takiego dokumentu. Krótkość czasu nie pozwoliła mi wywiedzieć się z pewnością, jak rzecz ta stoi.

Co do wyboru adwokatów, to wybór Riva Palacio (ojca jenerała, człowieka honorowego) poczytują powszechnie za bardzo szczęśliwy ze względów politycznych. Także Martinez della Torre ma reputacyę bardzo zdolnego jurysty, i jednakże się darem wymowy. Dla swojej przeszłości jednakże nie będzie **on mile widzianym w obozie liberałów.**

Król. pruski poseł Magnus. do którego adresowany był pomieniony telegram. bywał często przez Cesarza wzywany do rady w ważnych wypadkach. a to dla ścisłej przyjaźni: w której żył z prywatnym sekretarzem Cesarza P. Fischerem. On to swojemi radami wspólnie z jenerałem Marquez, P. Fischerem. ministrem Lacunza i innymi skłonił był Cesarza do pozostania w Mexyku po odejściu Francuzów. Magnus, jeden ze wszystkich swoich kolegów. oświadczył się był za expedycyą Cesarza do Queretaro.

Te precedencye i ta okoliczność, że pruskie poselstwo ze wszystkich poselstw tutejszych najmniej we względzie politycznym skompromitowane, skłoniły zapewnie Jego Ces. Mość, że tem poleceniem zaszczycił p. Magnus. Jakkolwiek takie pominięcie c. k. poselstwa mogłoby być ubliżające, toć jednakże w interesie sprawy i osoby Jego Ces. Mości w obecnym stanie rzeczy nie mogę się uważać za pokrzywdzonego, i pragnę tylko, aby p. Magnus był w możności odpowiedzenia jak najzupełniej temu zaufaniu, które Cesarz w nim położył. (D. n.)

Kronika.

(Nabożeństwo żałobne.) „Czas" donosi: Dziś d. 21. odprawionem zostało na Kazimierzu w synagodze zwanej starą, nabożeństwo żałobne po Cesarzu Maxymilianie w obec licznego udziału publiczności i szkoły rządowej. Świątynia była obleczoną kirem i rzęsiście oświetloną. Rabin miał mowę, w której przedstawił smutny los nieszczęśliwego monarchy. Po odśpiewaniu przez kantora zwykłej modlitwy za duszę zmarłych „El mule rachim", tenże kantor wygłosił modlitwę ułożoną na ten obchód przez rabina.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędów powiatowych w Limanowy 10 zł́r. 30. c. w Kołomyi 91 złr. 39 c.

(Dla pogorzelców wsi Duliby) w czortkowskim wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Drohobyczy 3 złr.

(Rozprawa ostateczna w Tarnowskim sądzie obwodowym.) W dniach od 15. do 18. b. m. odbywała się w tarnowskim sądzie obwodowym rozprawa karna z której według korespondencyi „Czasu" podajemy następujące szczegóły:

W maju roku 1864 doniósł Mojżesz Eisen z Dąbrowy. że widział p. naczelnika powiatowego Henryka Pfau (syna znanego w swoim czasie profesora położnictwa we Lwowie) jak w zimie roku 1863 na 1864 około 30 uzbrojonych i uszykowanych powstańców na dziedzińcu we dworze Gruszowskim mustrował; co również Baruch Fertel z Dąbrowy potwierdził, i obaj ten fakt w sądzie wojennym zaprzysięgli. Nadto Baruch Fertel doniósł i zaprzysiągł, że gdy dnia 20. czerwca 1863 do powiatowego urzędu w Dąbrowie odstawiono około 200 powstańców z rozbitego oddziału Dunajewskiego, naczelnik Pfau ubrany w dwóch surdutach i dwóch kapeluszach wszedł do izby, gdzie byli powstańcy i jednego przebrawszy w swój surdut i kapelusz, wyprowadził i na wolność puścił.

Trzeci denuncyant Chaim Kamm doniósł i zaprzysiągł, że w zimie roku 1863 widział, jak naczelnik Pfau do Gruszowa do dworu przyjechał i zastawszy tam na dziedzińcu kilku powstańcow, z nimi do dworu, do pomieszkania właściciela wszedł, i że mu Abraham Lesner opowiedział, że widział, jak p. naczelnik Pfau we dworze w Lubaszu powstańców mustrował.

Na domiar Andrzej Nowak, wieśniak ze Skrzynki, śledzącym za dowodami przeciw p. Pfauowi żandarmom powiedział, że dnia 23. maja 1863 widział w lesie Delastowickim o północy, jak naczelnik Pfau do zgromadzonych 200 lub 300 powstańców, mających granicę przekroczyć przybył, i z nimi się witał, przechadzał i rozmawiał. To doniesienie zaprzysiągł Nowak w sądzie wojennym.

W skutek tych denuncyacyi p Henryk Pfau dnia 4. maja 1864 z Dąbrowy pod eskortą odstawiony został do sądu wojennego w Tarnowie. Tu przesiedział w areszcie śledczym siedm tygodni, a potem pozostał w śledztwie na wolnej nodze do października 1864, aż dnia 22. tegoż miesiąca zapublikowano mu uchwałę sądu wojennego, że się wstrzymuje dalsze przeciw niemu postępowanie, po części dla braku karygodnego czynu, a po części, że się nie dała udowodnić istota czynu zbrodni.

W służbowym zaś względzie, został p. Henryk Pfau zaraz po zaaresztowaniu w swojem urzędowaniu suspendowany. Zamiast płacy naczelnika, otrzymał tylko alimentacyę rocznych 300 złr., a po skończonej sprawie w sądzie wojennym, został przez ministeryum w drodze dyscyplinarnej z przyczyny, że na każdy wypadek miała się okazać niepewność jego osoby do przewodniczenia w urzędzie, na stan spoczynku przeniesiony, a tymczasem do komisyi namiestniczej w Krakowie jako koncepista z płacą 735 złr. przydzielony. Dopiero przy najnowszej reorganizacyi roku bieżącego został p. Henryk Pfau mianowany pierwszym komisarzem powiatowym, otrzymawszy tym sposobem płacę równającą się niemal płacy, którą pobierał jako naczelnik powiatowy.

Chcąc wszelki nawet cień podejrzenia ze siebie usunąć, nie pozostało mu nic innego, jak zaskarżyć owych czterech denuncyantów o oszczerstwo w sądzie obwodowym tarnowskim, który to sąd wkrótce dostateczne znalazł powody, aby oskarzonych przyaresztować i w stan oskarzenia postawić, a po przeprowadzonem najskrupulatniejszem śledztwie odbyła się w dniach wyżej wymienionych ostateczna rozprawa. Fałszywość wszystkich faktów p. Henrykowi Pfau zarzuconych została jak najdobitniej przez wielką ilość zaprzysiężonych świadków. których liczba aż do 40 dochodziła, udowodnioną, a nawet mniej zepsuty Andrzej Nowak przyznał się przy rozprawie, że fałsz zeznał, przyznawszy się poprzednio przed żoną i bratem, co ci pod przysięgą zeznali, że go miał do tego żandarm namówić. Miał zresztą złość na naczelnika, że go przymuszał do robót około dróg, i odgrażał się: „Siedział ja w fosie, będziesz ty siedział w kozie." Co się tyczy reszty obwinionych, zdaje się, że uczynił fałszywa denuncyacyę, szczególnie Eisen przez zemstę, którą jak świadkowie zeznali, pałał przeciw naczelnikowi z przyczyny, że mu tenże wzbraniał przemytnictwa wódki i pokatnego szynkarstwa i za to kilkakrotnie był karany; zaś Fertel i Kam zdaje się byli przez Eisena pociągnieci, zwłaszcza, że i Kamm miał złość na naczelnika, za kary przemytnictwa, a nawet choć bezskutecznie, skarzył był poprzednio naczelnika o nadużycie władzy urzędowej.

Naczelnik Pfau bardzo surowo przestrzegał policyjnych przepisów w Dąbrowie, bronił energicznie prawa propinacyi, budował drogi, sypał wały, robił przekopy rzek i t. p. i ztąd ściągnął na siebie u niektórych nienawiść, a ci stan wyjątkowy jako dogodną chwilę uznali, by się pozbyć znienawidzonego przez tę klasę ludzi naczelnika.

Na wniosek c. k. prokuratoryi, po sumiennej obronie Dra Adolfa Ringelheima, uznał sąd Mojżesza Eisena i Barucha Fertla winnymi zbrodni oszczerstwa i oszustwa i skazał ich na pięć lat ciężkiego więzienia, Chaim Kamma uznał winnym zbrodni oszustwa przez krzywoprzysięstwo względem faktów chociaż samych przez się nie nieznaczacych lecz fałszywych, i skazał go na dwa lata ciężkiego więzienia, a nakoniec Andrzeja Nowaka uznał winnym zbrodni oszczerstwa i oszustwa i skazał na dwa lata ciężkiego więzienia, wszystkich z obowiązkiem wynagrodzenia szkody i kosztów procesu.

(Zaraza na bydło.) W pierwszej połowie b. m. wygasła zaraza na bydło w Słobodzie w pow. rohatyńskim a wybuchła na pastwisku do tej wsi należącem. Zaraza pojawia się jeszcze w pięciu miejscach powiatu rohatyńskiego. Od d. 20. stycznia b. r. zaraza nawiedziła już 25 powiatów a 127 miejsc w których na 60.024 szt. bydła rogatego w 427 oborach zachorowało 2762 szt., z których wyzdrowiało 312 szt, odeszło 1795 szt., dano na rzeź 655 szt., prócz tego dano na rzeź 806 szt. bydła podejrzanego o zarazę, zaczem strata wynosiła ogółem 3256 szt.

(Pożar.) W Gródku d. 20. b. m. spaliła sie szopa drewniana.

(Nieszczęsne wypadki.) W Borysławiu podczas burzy w. d. 16. b. m. zginął od piorunu Iwan Hradyk, robotnik przy kopalni nafty. W Hlibowie w pow. skałackim d. 22. b. m. utonął 10letni Józef Pilipszyn kąpiąc się w strumieniu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 25. lipca.

Effekta: Akcye kolei galic. Karola Ludwika 217½, banku hyp. galic. z wpłatą 40% 80, listy zast. galic. w w. a. 79.80, — 80.10. Oblig. indem. galic. wsch. 67.60 — 67.90; Towary: Pszenica żółta prima żądają 10.50, pstra wyborna 10.10 — 10.25; jęczmień żądają 4.50, kmin 1 cetnar 17 złr.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 26. lipca. Najjaśniejszy Pan przyjmował wczoraj nadzwyczajną komisyę gabinetu angielskiego, która przywiozła order podwiązki. Po przemowie którą z polecenia Królowej miał do Cesarza pierwszy pełnomocnik marquis de Bath, nastąpiła inwestytura.

Izba deputowanych rady państwa przyjęła na wczorajszem posiedzeniu w trzeciem czytaniu ustawę o stowarzyszeniach i zatwierdziła sprawozdanie komisyi finansowej. Minister finansów oświadczył, że lubo cyfra budżetu jeszcze ostatecznie nie jest oznaczona, jednak przedłożenie rządowe pokryje niedobór bez szkody wierzycieli państwa. — Minister Beust oznajmił izbie, że Najjaśniejszy pan sankcyonował ustawę o odpowiedzialności ministrów. Oznajmienie to przyjęła Izba oklaskami. Prezydent odroczył posiedzenia Izby na czas nieoznaczony.

Berlin, 26. lipca. „Nat. Ztg." donosi, że Francya interpelowała gabinet pruski co do kwestyi północnego Szlezwiku, upominając się oraz o prawo wspólnego traktowania tej kwestyi.

Ostatnia poczta.

Peszt, 22. lipca. „Lloyd" dowiaduje się, że obrady deputacyi do porozumienia się w sprawach wspólnych nie rozpoczną się prędzej jak 4. sierpnia.

Maurycy Perczel przybył wczoraj do Komorna, Artur Görgey pozawczoraj do Pesztu.

Berlin, 23. lipca. Królowa hanowerska opuszcza zamek swój Maaienburg i wyjeżdża do Wiednia.

Hanower, 22. lipca. Marya Królowa hanowerska opuszcza jutro rano Marienburg i odjeżdża przez Kassel i Baireuth do Wiednia.

Paryż, 22. lipca, Król Ludwik II. bawarski przybył tutaj i przez cesarza był przyjmowany.

Paryż, 23. lipca, Ciało prawodawcze uchwaliło budżet na rok 1868, a nad budżetem nadzwyczajnym dziś obraduje.

Londyn, 22. lipca. Wiceadmirał Tegetthoff wsiadł wczoraj w Liverpool na statek parowy „China“ i udaje się przez Washington do Mexyku.

Sułtan odjeżdża jutro do Bruxeli.

Zatopiony na dnie Atlantyku w r. 1866 telegraficzny drut jest przerwany. Miejsce uszkodzone znajduje się pięćdziesiąt mil od Hearts i może być łatwo naprawione.

Londyn, 23. lipca. Drut telegrafu atlantyckiego zatopiony roku 1866 zerwany został, lecz z łatwością da się naprawić. Admirał Tegetthoff wsiadł w Liverpool na okręt i przez Nowy Jork i Washington udaje się do Mexyku.

Florencya, 22. lipca. Racciani i Curti interpelują rząd z powodu inspekcyi wojsk papieskich przez jenerała francuskiego i poczytują to za naruszenie umowy z dnia 15. września, tudzież interpelują względem uzbrojeń i zaciągów, w celu napadnięcia na państwo papieskie. Rattazzi poczytuje te pogłoski za przesadzone, uważa za zbyteczne, aby rząd brał udział w zaprzeczaniu ich. Kwestya rzymska musi być rozstrzygniętą środkami moralnemi. Co do inspekcyi zapowiedzianej, rząd włoski zażądał wyjaśnień od francuskiego. Rząd francuski nie zniweczy konwencyi. Minister dodaje, że zawsze będzie bronił obcego terytoryum.

Bukareszt, 22. lipca. Rząd chwyta się stanowczych środków przeciw rozpisanemu zgromadzeniu mołdawskich senatorów i deputowanych, które ma zmierzać do rozdzielenia księstw.

Bukareszt, 22. lipca. Rząd przedsięwziął stanowcze kroki przeciw rozpisanemu zgromadzeniu multańskich senatorów i deputowanych, mającemu na celu oderwanie Multan od unii księstw. Z powodu barbarzyńskiego prześladowania żydów w Galaczu ze strony władz rumuńskich, tutejsze ciało konzularne zażądało posłuchania zbiorowego u księcia, który dziś powraca, celem poczynienia mu najwyraźniejszych przedstawień, aby książę uzyskał uznanie zasad ludzkości przez rząd jego zapoznanych, i zawiesił wszystkie środki przeciw żydom przedsiębrane.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. lipca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	325.95	+ 17 6	76.6	połud. sł.	2
2. god. po poł.	326 10	+ 27 6	47.8	„ „	6
10. god. wiecz.	326 19	+ 17.8	76.7	„ „	4

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Tarnowski Stan., z Dzikowa. — Augustynowicz Sew., z Szeptyc.

Hotel europejski: Kopystyński Józef, z Zadurowa. — Malczewski Henr., z Uwsia. — Miliński Fr., z Helenkowa.

Hotel Langa: Michałowski Oktaw, z Podola. — Sklachy Karol, c. k. kap., z Pragi.

Hotel angielski: Hr. Tarnowski Wład., z Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. lipca.

PP.: Ks. Mourousi D., elew inż. i Goumalik Paw., c. r. podporucz., do Rosyi. — Hr. Ożarowski Konst., do Krakowa. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Br. Kapri Józef, do Bukowiny. — Brzośniewski Alex., do Odesy. — Czarkowski Ant., na Podole. — Chrzanowski Ig., do Drohowyża. — Kaczkowski Edw., do Czerniowiec. — Kobierzycki Leon, do Czelatycz. — Ładuński Stan., do Zwiahelu. — Łodyński Stan., do Nahorzec. — Maurocordato Alex., do Krakowa. — Niezabitowski Franc. i Lubin, do Zameczka. — Płocki Jan, do Nowodworca. — Raciborski Wład., na Podole. — Rozwadowski Jordan Tom., do Babina. — Stasicki Ferd., do Uścia zielonego. — Skrzyński Miecz., do Chłop. — Stoiński Zdz., do Olfinowa. — Załeski Stan., do Drohomyśla. — Zubr Jan, do Kupiczwoli. — Kniaziołucki W., c. k. notar., do Kopyczyniec. — Zbrożek Alex., c. k. pens. kap., do Bełza. — Idieriu Ef., do Jas. — Konstantyn Eman., kom., do Botuszan.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 25. lipca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	—	6	06
Dukat cesarski	„	6	03	6	09
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	30	10	48
Rubel srebrny rosyjski	„	1	94	1	99
„ papierowy rosyjski	„	1	72	1	75
Talar pruski	„	1	86	1	89
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		79	67	80	30
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		83	63	84	29
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		67	—	67	67
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		67	17	68	17
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika (bez kuponów)		215	67	218	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	—	175	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	67 50	67.70
od kwiet. do października po 5%	67 50	67.70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	76 50	77 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 25	83 —
Metaliki po 5%	57 60	57 90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	140 —	141 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	138 —	139 —
Przez. do wyl. z r. 1854	74.—	75.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	88 20	88 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 50	92 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	76 20	76 40
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90.—
Czech	89.60	90.—
Węgier	68 50	69 50
Galicyi	66 25	67.—
Siedmiogrodu	64 50	65 59
Bukowiny	66 —	66 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.—	99 50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	705.—	707.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185 30	185 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	615.—	618.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105.25	105 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1687.—	1690.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	235.—	235.20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	191 25	191 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138 —	138 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218 —	218 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172 50	173 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482.—	484 —

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93 00	94.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	78 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	89.75	90 25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106.50	107 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95 25	95.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.25	91.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	100 —	101 —

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125.—	125.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „	29.—	30.—
Palffiego „ 40 „ „	25.—	25.50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 —	106 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.20	106 40
Hamburg za 100 M. B.	94 —	94.25
Londyn za 10 ft. szt.	127 15	127 35
Paryż za 100 fr.	50.50	50 55

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6 09	6 10
detto pełnej wagi	6 09	6 10
Korona	17 50	17.60
20frankówka	10.16	10 17
Rosyjski imperyał	10.42	10.46
Talar związkowy	1.87½	1.88
Srebro	125.—	125 35
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 97½ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	25
„ z procentami z maja i listopada	68	30
5% pożyczka narodowa	—	—
Losy z 1860 roku	88	50
Akcye banku wiedeńskiego	702	—
„ „ kredytowego	183	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	—
Srebro	124	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	06

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1403) **Edict.** (3)

Nro. 9852. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe **Kalmen Perlstein** gegen **Zdzisław Bogusz** unterm 3. Juli 1867 Z. 9852 eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 2000 fl. angebracht und daß auf Grund derselben mit h. g. Beschluß vom 8. Juli 1867 Z. 9852 die Zahlungsauflage dieser Wechselsumme pr. 2000 fl. gegen **Zdzisław Bogusz** erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. **Grabczyński** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Rutowski** als Curator bestellt.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 8. Juli 1867.

(1404) **Edict.** (3)

Nro. 9851. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, daß **Kalmen Perlstein** gegen **Zdzisław Bogusz** unterm 3. Juli 1867 Z. 9851 eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 2000 fl. angebracht hat und daß auf Grund derselben mit h. g. Beschluße vom 8. Juli 1867 Z. 9851 die Zahlungsauflage dieser Wechselsumme pr. 2000 fl. gegen **Zdzisław Bogusz** erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. **Grabczyński** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Rutowski** als Curator bestellt.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 8. Juli 1867.

(1422) **Edykt.** (3)

Nro. 11432. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Zygmunta Kępińskiego, że przeciw niemu A. Lebenheim pod dniem 30. czerwca 1867 l. 11432 o zapłacenie sumy wekslowej 450 zł. w. a. z przyn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu nakaz zapłaty wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Altha kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według przepisów postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 9. lipca 1867.

(1425) **Edykt.** (2)

Nro. 1470. C. k. sąd powiatowy w Tyczynie wszystkim, którym by na tem zależało, niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na prośbę p. Maurycego Szymanowskiego (ojca) właściciela dóbr Słocina, w powiecie Rzeszowskim położonych, w sądzie tutejszym pod dniem 19. marca 1864 l. 446 o uznanie p. Maurycego Szymanowskiego (syna) za marnotrawcę wniesioną, w skutek wniosku sądu tutejszego z dnia 14. kwietnia 1864 l. 503, c. k. sąd obwodowy Rzeszowski, jako do orzeczenia w tej sprawie, wedle §. 83 N. J. powołany trybunał, uchwałą swoją ddto. 21. czerwca 1867 l. 2906 postanowił wziąść p. Maurycego Szymanowskiego (syna) z powodu marnotrawstwa pod kuratelę, w którym celu p. Maurycy Szymanowski (ojciec) dla spraw wspomnionego swojego syna kuratorem ustanowionym, i stosownym do tego dekretem zaopatrzonym został.

Przestrzega się zatem każdego, aby bez porozumienia się z kuratorem lub sądem tutejszym jako władzy kuratelarnej z uznanym jako marnotrawcę p. Maurycym Szymanowskim (synem) w żadne układy nie wchodził, gdyż inaczej skutki swojej nieostrożności sam sobie przypisać by musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tyczyn, dnia 6. czerwca 1867.

(1453) **E d y k t.** (2)

Nro. 1633. C. k. sąd powiatowy w Makowie wiadomo czyni, że dnia 5. listopada 1820 umarł Wojciech Talaga w Zembrzycach bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu najstarszego syna Tomasza Talagi sądowi jest niewiadome, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej położonego do tutejszego sądu zgłosił i do spadku oświadczył się, gdyż w przeciwnym razie pozostałość ta z dziedzicami do spadku oświadczającemi się i z kuratorem temuż w osobie Józefa Misia z Zembrzyc ustanowionym przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Maków, dnia 14. lipca 1867.

(1455) **E d i c t.** (2)

Nro. 1136. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Milówka wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung des von Bartholomaeus und Melchior Pollak in Juszczyna der erzherzoglichen Herrschaft Żywiec rechtskräftig zugesprochenen Waldschadenersatzes im Betrage von 167 fl. 10 kr. öst. W. sammt Executionskosten die executive öffentliche Feilbietung der dem Bartholomaeus und Melchior Polak in Juszczyna gehörigen, einen untheilbaren Grundcomplex „półrole Polakowe“ bildenden Subrep.-Nr. 129 und Haus-Nr. 33 unter den top. Zahlen 259 bis 273 gelegenen, in 34 Joch Acker- und 30 Joch Wiesen- und Weideland bestehenden Realitätenantheile sammt Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, dann dem in Zug-, Horn- und Schwarzvieh und Wägen bestehenden fundus instructus in dem gerichtlich am 11. December 1866 erhobenen Schätzungswerthe von 3052 fl 10 kr. öst. Währ. in drei Feilbietungsterminen, und zwar: am 24. August, 21. September und 19. October 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts, bei den zwei ersten Terminen nur um oder über den Schätzungswerth, bei dem letzten Termine aber auch unter demselben an den Meistbierenden vorgenommen werden wird.

Zum Ausrufspreise wird der oberhobene Schätzungswerth und das von den Kauflustigen vor der Licitation zu erlegende 10% Vadium im Betrage von 307 fl. öst. Währ. im Baaren oder in österreichischen Staatsschuldverschreibungen oder in Pfandbriefen der galiz. Creditanstalt nach dem in der Lemberger Zeitung „Gazeta Lwowska“ auszuweisenden letzten Wiener Curse angesetzt.

Die übrigen Feilbietungsbedingnisse so wie der Schätzungsact können hiergerichts in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Milówka, am 13. Juli 1867.

E d y k t.

Nro. 1136. C. k. sąd powiatowy w Milówce niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia od Bartłomieja i Majchra Polaków w Juszczynie, arcyksiążęcemu państwu w Żywcu prawomocnie przyznanego wynadgrodzenia szkody lasowej w kwocie 167 zł. 10 c. w. a. z p. n. przymusowa publiczna sprzedaż realności Bartłomiejowi i Majchrowi Polakom w Juszczynie należącej, tamże pod l. subrep. 129 i domu 33 pod l. top. 259 do 273 położonych, całość niepodzielną „półrole Polaków“ stanowiąca w rozmiarze 34 morgów pola ornego i 30 morgów łąk i pastwisk wraz z budynkami mieszkalnemi i gospodarczemi, i inwentarzem gruntowym w wartości szacunkowej 3052 zł. w. a. w trzech terminach: 24. sierpnia, 21. września i 19. października 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie z tym dodatkiem uskutecznioną zostanie, że wzmiankowana realność przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś także niżej tej ceny sprzedaną będzie i że każdy chęć kupna mający 10% wadyum w kwocie 307 zł. w. a. w gotowych pieniądzach, austryackich obligacyach długu państwa lub listach zastawnych galicyjskich przed zaczęciem licytacyi złożyć obowiązany będzie.

Reszta warunków licytacyi i akt szacunkowy mogą być w zwykłych godzinach sądowych w tutejszym sądzie powzięte.

Z c. k. sądu powiatowego.

Milówka, dnia 13. lipca 1867.

(1451) **Kundmachung.** (2)

Nro. 1231. Vom k. k. Bezirksgerichte in Maków wird Catharina Herdliczka, Tochter des am 23. August 1814 zu Maków verstorbenen Cameral-Amtsschreibers Joseph Herdliczka aufgefordert, das nach ihrer Mutter Catharina Herdliczka in der Waisencasse erliegende Capital pr. 441 fl. 65½ kr. öst. W. sammt Zinsen bis letzten December 1865 im Betrage pr. 236 fl. 91 kr. öst. W. und den weiter bis zum Tage der Behebung des Capitals laufenden 5% Zinsen binnen Jahresfrist zu beheben, widrigens das Capital sammt Zinsen an die Staatsdepositencasse in Wien abgeliefert werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Maków, am 2. Juli 1867.

(1452) **E d i k t.** (2)

Nro. 1004. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Maków werden die großjährigen Erben nach Valentin Ruprecht aus Makow, Anton und Vincenz Ruprecht, da ihr Aufenthaltsort unbekannt ist, aufgefordert, das für jeden derselben im h. g. Deposite erliegende Capital pr. 20 fl. 30½ kr. sammt Zinsen bis zum 31. December 1865 im Betrage von 10 fl. 87 kr. öst. W. und den weiter bis zum Tage der Behebung des Capitals laufenden 5% Zinsen binnen Jahresfrist sich zu beheben, widrigens dieses Capital an die Wiener Staatsdepositencasse abgeführt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Maków, am 12. Juli 1867.

(1458) **E d i c t.** (2)

Nr. 6995. Vom k. k. Tarnopoler Kreisgerichte wird den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Theodor, Andreas, Anna und Ahasia Chamulak und im Falle deren Ablebens deren dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edicts bekannt gemacht, es habe wider dieselben Hirsch Blaustein unterm 3. Juni 1867 Z. 6995 eine Klage wegen Zahlung der ob der Realität Conscr. Nr. 227 in Tarnopol verhypothecirten Theil-Summe von 900 Silber Rubeln s. N. G. überreicht und um Erlassung des Zahlungsauftrages gebeten, welchem Gesuche mit Beschluß ddto. 24. Juni 1867 Z. 6995 Statt gegeben wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Dr. Schmidt mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Frühling als Curator bestellt und demselben den bezüglichen Zahlungsauftrag zugestellt.

Tarnopol, am 24. Juni 1867.

(1463) **O g ł o s z e n i e.** (2)

Nr. 1714. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłasza niniejszem, że w skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 2go lipca 1862 l. 7915 dla ściągnięcia sumy 70 zł. c. s. c. Blimie Rygier przeciwko Michałowi Wiczkowskiemu przyznanej, przymusowa sprzedaż realności dłużnika w Bohorodczanach pod l. domu 270 położonej do księgi gruntowej niezapisanej, a na 254 zł. 90 kr. oszacowanej, na dniu 22. sierpnia 1867 i na dniu 29. sierpnia 1867, każdą razą o 10tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Bohorodczany, 3. maja 1867.

(1464) **E d y k t.** (2)

Nr. 3952. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Rohatynie czyni się wiadomo, że w Załanowie na dniu 1. marca 1823 tamtejszy gospodarz Seńko Hetman bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł.

Gdy sądowi miejsce pobytu tegoż jedynego syna Teodora Hetmana nie jest wiadome, niniejszem go wzywa się, ażeby w przeciągu roku w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie się do spadku wniósł, gdyż inaczej pertraktacya spadku z innemi zgłaszającemi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego w osobie Hawryła Fedyszyn z Załanowa kuratorem przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rohatyn, dnia 25. czerwca 1867.

(1454) **E d i c t.** (2)

Nr. 1763. Im Grunde Ersuchschreibens des k. k. Kreisgerichtes in Teschen vom 21. Juni 1867 Z. 4297 wird Behufs Hereinbringung einer aus dem Urtheile ddto. 9. August 1861 Z. 2095 ursprünglich dem Emanuel Enoch, nun dem Adolf Gross zustehenden Wechselforderung pr. 385 fl. ö. W. s. N. G. die dem Schuldner David Tobias gehörige sub Nr. 208 in Milówka gelegene, aus einem hölzernen Wohngebäude sammt Nebenbestandtheilen und einem circa 1 Joch umfassenden Gartengrunde bestehende unterm 24. October 1865 executiv auf 1550 fl. ö. W. geschätzte Realität in zwei Terminen, und zwar am 23. August und 20. September 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtshause zu Milówka öffentlich veräußert werden.

Zum Ausrufspreis wird der Schätzungswerth mit 1550 fl. ö. W. sichergestellt, unter welchem die Realität an beiden Terminen nicht hintangegeben wird.

Jeder Lizitant hat vor der Feilbiethung ein Vadium von 10% des Ausrufspreises, d. i. den Betrag von 155 fl. im Baaren, in Staatsschuldverschreibungen, oder in Pfandbriefen der galiz. Creditanstalt sammt Coupons und Talons, und zwar die Werthpapiere nach dem aus der letzten Lemberger Zeitung Gazeta Lwowska ersichtlichen Wiener Kurse zu Händen der Licitations-Kommission zu erlegen. Die übrigen Feilbiethungsbedingnisse, sowie der Grundbuchs-Auszug und Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Sollte die zu veräußernde Realität an beiden obigen Terminen nicht um oder über den Schätzungswerth an Mann gebracht werden, so wird unter Einem zur Einvernahme der Grundbuchsgläubiger über die Erleichterung der Feilbiethungsbedingnisse eine Tagfahrt auf den 20. September 1867 um 2 Uhr Nachmittags hiergerichts anberaumt, zu welcher die Grundbuchsgläubiger mit dem eingeladen werden, daß die Nichterschienenen der Mehrheit der Erschienenen als beitretend angesehen werden würden.

Hievon werden beide Streittheile, sowie die dem Aufenthalte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, jene aber, welche nach dem 14. März 1866 zur Gewähr gelangen sollten, oder welchen aus was immer für einem Grunde der gegenwärtige Bescheid vor der ersten Tagfahrt gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, zu Händen des für sie in der Person des Adalbert Juraszek bestellten Curators verständigt.

K. k. Bezirksgericht.

Milówka, am 15. Juli 1867.

E d y k t.

Nr. 1763. C. k. sąd powiatowy w Milówce ogłasza niniejszem, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 21. czerwca 1867 do l. 4297 celem zaspokojenia wyrokiem z dnia 9. sierpnia 1861 do l. 2095 przyznanej Adolfowi Grossowi należącej się kwoty wekslowej 385 złr. a. w. z pn. realność dłużnika Dawida Tobiasza w Milówce pod l. 208 położona z drewnianego budynku mieszkalnego z przybudowaniami i gruntu ogrodowego w rozmiarze 1 morga składająca się i pod dniem 24. października 1865 na 1550 złr. a. w. przymusowo oszacowana realność w dwóch terminach mianowicie 23. sierpnia i 20. września 1867 każdą razą o godzinie 9. przedpołudniem w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przez publiczną licytacyę w drodze ekzekucyi sprzedaną zostanie. Za cenę wywołania stanowi się wartość tejże w kwocie 1550 złr. a. w., niżej której ta realność w obydwóch powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Chęć licytowania mający obowiązani będą 10% wadyum w kwocie 153 złr. a. w. w gotowych pieniądzach, obligacyach długu państwa, lub galicyjskich listach zastawnych według kursu z ostatniej Gazety Lwowskiej z Wiednia ogłoszonego do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Reszta warunków licytacyi, równie jak wyciąg tabularny i akt oszacowania tej realności mogą być w tutejszosądowej registraturze powzięte. Gdyby realność ta w powyższych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie została, na ten wypadek ustanawia się do przesłuchania wierzycieli hypotecznych względem ułatwienia warunków sprzedaży równocześnie termin na dzień 20. września 1867 o godzinie 2. popłudniu w sądzie tutejszym, na który tychże wierzycieli z tem dołożeniem wzywa się, że niestawający tak uważani będą, jak gdyby do większości głosów stawających przystąpili.

O czem się dotyczące strony równie i wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do własnych rąk, tych zaś, którymby obecna uchwała z jakiego bądź powodu doręczoną być nie mogła na ręce kuratora w osobie Wojciecha Juraszka w Milówce ustanowionego zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Milówka dnia 15. lipca 1867.

(1488) **O d e z w a.** (2)

Nro. 406. W kancelaryi zarządu Szpitalu powszechnego odbędzie się na dniu 5. sierpnia r. b. o godzinie 9tej z rana licytacya publiczna na naprawy konserwacyjne murarskie i ciesielskie wewnątrz tego gmachu.

Cena wywołania wynosi 887 zł. 38 c. w. a.

Każdy licytować chęć mający winien przed licytacyą jako wadyum do rąk komisyi złożyć 90 zł. wal. austr.

Temu, który się przy licytacyi utrzyma jako przedsiębiorca, złożone wadyum wliczone zostanie w kaucyę na 150 zł. postanowioną, innym zaś zwrócone natychmiast zostanie.

Bliższe warunki tak co do robót samych, jako wypłaty należytości za dokonane roboty można każdego czasu w kancelaryi zarządu Szpitalu powszechnego przeglądnąć.

Z zarządu Szpitalu powszechnego.

Lwów, dnia 22. lipca 1867.

(1460) **E d y k t.** (2)

Nro. 12474. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Leopolda Sroczyńskiego, że przeciw niemu Saul Leinkram o zapłacenie sumy 20 zł. w. a. z przyn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu p. Leopoldowi Sroczyńskiemu polecono, aby w przeciągu 3 dni pod rygorem egzekucyi wyż wspomnioną sumę wypłacił, lub w tym samym terminie zarzuty wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Rydzwoskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 17. lipca 1867.

(1461) **E d i c t.** (2)

Nro. 1714. Vom Żołkiewer k. k. Bezirksgerichte wird dem Todres Goldstein, welcher angeblich in Russisch-Polen sich aufhalten soll, die über die minderjährige Hinde Goldstein demselben zustehende väterliche Gewalt außer Wirksamkeit gesetzt und zum Vormunde für diese Minderjährige Saul Landau bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Żołkiew, am 20. Juni 1867.

(1448) **E d y k t.** (2)

Nr. 5210. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż na wezwanie c. k. sądu krajowego we Lwowie ddo. 30. marca 1867 L. 13458 celem ściągnienia sumy 2342 złr. 34 c. w. a. z pn. na rzecz galic. Towarzystwa kredytowego przeprowadzoną zostanie publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Matyaszowa wola, wedle dom 233 p. 424 n. 12 haer. do p. Felixy z Żurakowskich Ball należących, położonych w dawnym obwodzie Sanockim a powiecie Baligrodzkim, w dwóch terminach a to na 26. sierpnia 1867 i na 30. września 1867 każdego razu o godzinie 10. przed południem w tym samym sądzie z tą uwagą, iż na obydwóch terminach dobra rzeczone tylko zwyż lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane być mogą, zaś gdyby to nie nastąpiło do zasłuchania wszystkich wierzycieli na warunki ulżające w myśl §. 148 g. p. s. termin na 30. września 1867 o godzinie 4. po południu wyznaczony zostaje, na którym niestający wierzyciele większości głosów stających doliczeni będą.

Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr przyjęta w kwocie 5100 złr.

Kupiciele obowiązani są przed licytacyą wadium w kwocie 510 złr. do rąk komisyi złożyć.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze. O tej licytacyi zawiadamia sąd wierzycieli, których pobyt nie jest wiadomy, a to: Herscha Wolfa Tuch, Chaima Rappaport, Herscha Wolfa Dym, dalej onych, którzy po 23. grudniu 1866 do tabuli wejdą, lub którym rezolucya przed terminem licytacyi lub wcale doręczoną nie będzie do rąk kuratora niniejszem także dla wszystkich innych czynności w tej sprawie egzekucyjnej ustanowionego p. adw. Dra. Chamaides z substytucyą p. adw. Dra. Dworskiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 19. czerwca 1867.

(1469) **E d i c t.** (2

Nro. 8854. Vom Tarnopoler k. k. Kreis- als Wechselgerichte wird dem Stanislaus Paygert mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben die Direction der Krakauer gemeinschaftlichen Feuerversicherungs-Gesellschaft mit Gesuch vom 13. Juli 1867 z. Z. 8854 um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 175 fl. 53 kr. öst. W. gebeten, worüber am 17. Juli 1867 der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Stanislaus Paygert unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Żywicki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Koźmiński als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 17. Juli 1867.

(1476) **E d y k t.** (2)

Nr. 6712. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pana Leona Grodzickiego jako z miejsca pobytu niewiadomego, iż w sprawie ekzekucyjnej Freidy Chil przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 1904 zł. w. a. z p. n. celem przeprowadzenia egzekucyi uchwałą z dnia 7go lutego 1867 do l. 1259 i z dnia 7. marca 1867 do l. 2711 dozwolonej, panu Leonowi Grodzickiemu kuratora z urzędu w osobie p. adwokata krajowego Dra. Zezulki z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Wajgerta ustanawia się, temuż powyższe uchwały doręczają się, z tym dołożeniem, iż i wszelkie w tej sprawie zapaść mające uchwały doręczone będą.

Przemyśl, dnia 21. czerwca 1867.

(1473) **Kundmachung.** (2)

Nro. 4804. Vom k. k. stadt. del. Bezirksgerichte in Rzeszów werden über Ansuchen des Lazar Edelstein aus Sędziszow nach Einvernehmung der k. k. Finanzprocuratur in Krakau Namens des hohen Militärärars, alle diejenigen, welche den von der Rzeszower k. k. Militär-Verpflegs-Verwaltung am 10ten Juni 1866 ausgestellten, von dem Verpflegsverwalter Tilzer und dem k. k. Hauptmann Bernhard auf den Namen des Bittstellers Lazar Edelstein über den Erlag der Caution pr. 690 fl. öst. W. in nachstehenden Werthpapieren, und zwar:

a) in einer verlosbaren Staatsschuldverschreibung vom Jahre 1854, pr. 250 fl., Nr. 1217 sammt 40 St. Coupons;
b) in einer verlosbaren Obligation vom Jahre 1864, pr. 50 fl., Nr. 98;
c) in 2 Stück Grundentlastungs-Obligationen des Lemberger Gebietes, Nr. 11566 u. 13355, à 100 fl., jede mit 16 Coupons;
d) 1 Stück Nationalanlehens-Obligation vom Jahre 1854, Nr. 70523 sammt 10 Stück Coupons und 1 Talon;
e) 1 Stück Nationalanlehens-Obligation vom Jahre 1854, pr. 50 fl., Nr. 128684 sammt 9 Coupons und 1 Talon, und
f) 2 Stück Nationalanlehens-Obligationen à 20 fl., Nr. 14022 und 38944, erstere mit 10 Coupons und 1 Talon, letztere mit 9 Coupons und 1 Talon gefertigten Depositenscheine

haben dürften, auf eine Frist von binnen einem Jahre von der letzten Einschaltung dieses Edictes vorgeladen und ihnen aufgetragen, daß sie diesen Depositenschein binnen dieser Frist so gewiß vorbringen sollen, sonst wird derselbe für nichtig gehalten und werden die Aussteller den Besitzern Rede und Antwort zu geben nicht mehr verbunden sein.

Rzeszow, am 2. Juli 1867.

(1470) **E d y k t.** (2)

Nro. 7136. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Chmielowa w obwodzie Czortkowskim położonych, p. Rudolfa Kuczyńskiego własnych, na rzecz galicyjskiego Towarzystwa kredytowego w celu zaspokojenia kapitału z dnia 31. grudnia 1863 w sumie 3490 zł. 90½ c. w. a. należącego, wraz z prowizyą 4% od tegoż dnia liczyć się mającą, tudzież prowizyą zwłoki po 4% i nadzwyczajnym dodatkiem 2% w myśl §. 65 statutów galic. Towarzystwa kredytowego i zobowiązań dłużnika, skryptem p. Stanisława barona Heidl z dnia 6. czerwca 1843, objętych uchwałą dyrekcyi tegoż towarzystwa z dnia 17. sierpnia 1866 l. 2671 postanowionym od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 125 złr. m. k. czyli 131 zł. 25 c. w. a. od dnia 1. stycznia 1864 zalegających, za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia liczyć się mającą, nakoniec kosztów egzekucyi w kwocie 22 zł. 36 c. w. a. — uchwałą c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 11. maja 1867 l. 26454 dozwolona, w trzech terminach, a to: 27. września, 18. października i 22go listopada 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr, przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 11.955 złr. m. k. czyli 12.552 zł. 75 c. w. a.

W pierwszym terminie i w drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania, w trzecim zaś niżej sumy na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego Towarzystwa kredytowego wystarczającej nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1255 zł. 27½ c. w. a. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg z ksiąg tabularnych można w registraturze tutejszosądowej przejrzeć lub też odpisy z tychże powziąść.

O licytacyi tej uwiadamia się strony spór wiodące i wiadomych wierzycieli hypotecznych na ręce własne, z miejsca pobytu zaś niewiadomych Kamilę Kuczyńską, Eisika Gross, Sarę Grosser i Markusza Meller tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 17. grudnia 1866 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza wcale albo wcześnie doręczoną być nie mogła, na ręce kuratora p. adwokata Dra. Żywickiego, który się tymże oraz jako takowy z substytucyą p. adwokata Dra. Blumenfelda ustanawia, tudzież edyktem niniejszym.

Tarnopol, dnia 19. czerwca 1867.

(1468) **E d i k t.** (2)

Nr. 9128. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider die Wechselschuldnerin Fr. Ludwika Siemiginowska der Gläubiger Samuel Beigel hiergerichts unterm 11. Juli 1867 z. Z. 7358 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme pr. 400 fl. öst. Währ. aus dem Wechsel ddto. Tarnopol den 21. April 1864 angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, woruber mit Beschluß vom 12. Juli 1867 Z. 7358 die Zahlungsauflage bewilligt wurde.

Da der gegenwärtige Aufenthaltsort der Belangten Fr. Ludwika Siemiginowska nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Weisstein mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Sehmidt als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden und welchem die Zahlungsauflage behändigt wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 20. Juli 1867.

(1472) **E d y k t.** (2)

Nr. 2554. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż w skutek pozwu Elki Orbach przeciw Hirschowi Brandstetter z Tarnowa o zapłacenie sumy wekslowej 1800 zł. w. a. z przynależytościami nakaz zapłaty w dniu 2go listopada 1866 do l. 6802 wydanym został.

Ponieważ pozwany miejsce pobytu opuścił, a pobyt obecny jego wiadomym nie jest, więc ustanawia się w skutek dalszego podania Elki Orbach z dnia 21. grudnia 1866 do l. 7894 dla z miejsca pobytu niewiadomego pozwanego kuratorem pana adwokata Dra. Reinera a zastępcą kuratora pana adwokata Dra. Rybickiego i doręcza się powyższy nakaz płatniczy kuratorowi.

O tem zawiadamia się Hirscha Brandstetter z poleceniem, ażeby środki obronne ustanowionemu kuratorowi lub innemu przez niego wybranemu rzecznikowi udzielił, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego wynikłe samemu sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów, dnia 23. maja 1867.

(1471) **E d y k t.** (2)

Nr. 2030. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż Elka Orbach z Rudnika przeciw Hirschowi i Maryi Brandstetter z Tarnowa pozew w dn. 31. października 1866 do l. 6801 o zapłacenie sumy wekslowej 600 zł. w. a. z przynależytościami wytoczyła, w skutek którego pozwu nakaz zapłaty 2. listopada 1866 wydanym został.

Gdy pozwani w tym czasie miejsce pobytu swego zmienili, ustanowiono w skutek podania powódki z d. 21. listopada 1866 do liczby 7266 dla nieobecnych i z miejsca pobytu niewiadomych pozwanych kuratorem p. adwokata Dra. Rainera, zaś zastępcą kuratora p. adwokata Dra. Rybickiego i doręczono nakaz zapłaty kuratorowi, który pozwanych w tym sporze zastępuje.

O tem zawiadamiają się Hersch i Marya Brandstetter z tem poleceniem, iżby sami lub przez kuratora lub innego zastępcę środki obronne do sądu wnieśli, i miejsce pobytu swego wskazali.

Rzeszów dnia 23. maja 1867.

(1485) **E d y k t.** (2)

Nr. 10718. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Adama Stattlera, że przeciw niemu p. Hugo Artl na d. 19. czerwca 1867 l. 10718 wniósł podanie tabularne, w załatwieniu tegoż dozwolona została prenotacya sumy wekslowej 23 zł. w. a. w stanie biernym realności l. 29. D. VI. (Nr. 298 G. VIII.)

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Rosenblatta kuratorem ad actum nieobecnego ustanowił, z którym sprawa według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzoną będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 25. czerwca 1867

(1479) **E d i k t.** (2)

Nr. 2254. Vom k. k. Czortkower Bezirksgerichte wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der durch Malke Rosenzweig gegen Jędrzej Kunicki ersiegten Wechselsumme von 26 fl. 50 kr. ö. W. sammt 6% vom 6. Dez. 1861 laufenden Zinsen, der Gerichtskosten 4 fl. 89 kr., Executionskosten 1 fl. 95 kr, 3 fl. 94 kr., 5 fl. 29 kr., 8 fl. 26 kr. öst. Währ. die in Wygnanka sub Conscr. Nr. 309 gelegene Bauernwirthschaft sammt dazu gehörigen Acker, Wiesen und Garten im Schätzungswerthe von 152 fl. öst. Währ. im Termine des 21. August 1867, 23. September 1867 und 23. October 1867, jedesmal um 11 Uhr Vormittags öffentlich im Executionswege an den Meistbiethenden veräußert werden wird.

Am 1ten und 2ten Termine wird obige Bauernwirthschaft nicht unter dem Schätzungswerthe, am 3ten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert.

Das Protokoll der pfandbaren Beschreibung, Schätzungsact, und die Licitationsbedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Czortków, am 9. Juli 1867.

(1456) **E d y k t.** (2)

Nr. 1548. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do powszechnej wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 3. czerwca 1867 l. 9502 Elżbieta Solarzowa z Woli batorskiej za obłąkaną na zmysłach uznaną została i jej kuratorem Jan Solarz z Woli batorskiej nadanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 30. czerwca 1867.

(1480) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 35617. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem do powszechnej podaje wiadomości, jako w sprawie egzekucyjnej miasta Lwowa przeciw Sarze Neuer sprzedaż przymusowa realności pod l. 251 m. położonej ze względów publicznych przedsięwziętą zostanie.

W celu tym termina na 29. sierpnia, 30. września i 28. października 1867 o godzinie 9tej przed południem się stanowi, z zawezwaniem na takowe chęć kupienia majacych, którym przysłuża prawo przejrzenia warunków licytacyjnych, aktu oszacowania i wyciągu tabularnego w registraturze tutejszo-sądowej z tem zawiadomieniem jako realność rzeczona w terminach dwu pierwszych tylko ponad lub za cenę szacunkową 2825 zł. w. a. będzie sprzedaną, w terminie trzecim atoli nawet niżej ceny szacunkowej zbytą zostanie z tym dodatkiem, iż każdy mający chęć kupienia przed ofiarowaniem oferty winien będzie złożyć 5% wadyum 141 zł. 25 c., zaś w razie nieofiarowania na terminach pomienionych ceny równającej się ilości długów nie sięgających nad cenę szacunkową, w myśl dekretu nadwornego z 25. czerwca 1824 celem ułożenia warunków ułatwiających stosownie do §§. 148 — 152 p. s. wyznaczonym zostanie termin do rozprawy z wierzycielami.

Wierzycielom hypotecznym nieznajomym z życia i miejsca pobytu, mianowicie masie Goldschmida, masie spadkowej a względnie z imienia i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom Leiby Neuer, dalej Szmerkowi Jekowiczowi, Bazylemu Kuźmińskiemu, Eliaszowi Neuer, Mojżeszowi Selig dw. im. Neuer, Wolfowi Neuer, Samuelowi Józefowi dw. im. Neuer z Ires Blaustein spłodzonym, Taubie Neuer, Itte Laji dw. im. Wolisch, Menasche Mendlowi dw. im. Wolisch z życia i miejsca pobytu nieznajomym, lub tychże z imienia i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom, tudzież tym, którymby uchwały sądowe z powodu sprzedaży niniejszej zapadłe z jakiejkolwiek bądź przyczyny nie mogły być doręczonemi, niemniej i wierzycielom, którzyby po dniu 13. kwietnia 1867 weszli do tabuli, kuratora w osobie p. Dra. Rechen z zastępstwem p. Dra. Blumenfelda się stanowi.

Lwów, dnia 25. czerwca 1867.

(1481) **Edikt.** (3)

Nr. 2063 - 38522. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird zur Vornahme der vom Wiener k. k. Landesgerichte noch unterm 22ten August 1865 Z. 52567 und 17. April 1866 Z. 30245 bewilligten executiven Feilbiethung der dem Ignaz Dominik zw. Nam. Lewakowski gehörigen Realität Nr. 179 zu Lemberg am Ringplatze behufs Einbringung der Darlehensforderungen der k. k. priv. österr. Nationalbank pr. 10184 fl. 37 kr. und 14676 fl. 6 kr. öst. Währ s. N. G. der Termin hiergerichts auf den 30. August um 10 Uhr Vormittags ausgeschrieben mit dem daß die Realität bei diesem Termine auch unter dem Schätzungswerthe pr. 93510 fl. österr. Währ., jedoch nicht unter dem Betrage pr. 45000 fl. Wg. wird hintangegeben werden. Das Vadium beträgt 9351 fl. öst. Währ. und ist im Baaren, in österreichischen Staatsobligationen, in Pfandbriefen der Wiener Nationalbank oder jenen des galizischen Creditvereines oder endlich in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten ämtlichen Curse der Wiener resp. Lemberger Zeitung zu erlegen.

Die übrigen Bedingnisse sammt Grundbuchsstand sind hiergerichts zur Einsicht bereit. Schließlich werden diejenigen, welche nachträglich ein dingliches Recht auf obige Realität erwerben sollten, oder denen der Licitationsbescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, zu Handen des schon früher bestellten Curators Hrn. Advocaten Dr. Czemeryński mit Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Wszelaczyński verständigt.

Lemberg, am 13. Juli 1867.

Edykt.

Nr. 2063 - 38522. C. k. krajowy sąd lwowski na wezwanie c. k. wiedeńskiego sądu krajowego z dnia 22go sierpnia 1865 liczba 52567 i z dnia 17. kwietnia 1866 r. do l. 30245 celem ściągnienia wierzytelności pożyczkowej uprzywil. austr. banku narodowego przeciw Dominikowi Ignacemu dw. im. Lewakowskiemu w kwotach 10184 zł. 37 kr. i 14676 zł. 6 kr. w. a. z p. n. przedsięweźmie na dn. 30go sierpnia o godzinie 10tej przed południem publiczną sprzedaż przymusową raalności we Lwowie pod l. 179 w rynku położonej. Przy tym terminie realność ta także niżej ceny wywołania, nie zaś niżej kwoty 45000 zł. w. a. sprzedaną będzie. Wadyum wynosi 9351 zł. w. a. złożyć się mające albo w gotówce albo w obligacyach państwowych, lub też w listach zastawnych banku narodowego lub galic. towarzystwa kredytowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, a to wedle ostatniego w Gazecie wiedeńskiej względnie lwowskiej urzędownie zanotowanego kursu.

O bliższych warunkach, jakoteż o stanie ksiąg gruntowych można w sądzie tutejszym bliższą powziąść wiadomość. Nakoniec uwiadamia się wszystkich tych wierzycieli, którzy dopiero później prawo rzeczone na tej realności nabyli, albo którym uchwała ta nie mogłaby należycie być doręczoną do rąk ustanowionego już przedtem p. adwokata Dra. Czemeryńskiego w zastępstwie p. adwokata Dra. Wszelaczyńskiego.

Lwów, dnia 13. lipca 1867.

(1478) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 5290. Celem wypuszczenia w przedsiębiorstwo dostawy szutru, jakoteż robót konserwacyjnych na Wielickim gościńcu obwodowym z Wieliczki do Gdowa prowadzącym na rok 1867 odbędzie się na dniu 14. sierpnia 1867 roku w c. k. urzędzie powiatowym w Wieliczce publiczna licytacya za pomocą pisemnych deklaracyj:

Cena fiskalna wynosi za:

a) Dostawienie 325 kupek szutru . 1102 zł. 80 kr.
b) za roboty konserwacyjne . . . 735 „ 55½ „

Licytacya na dostawę szutru odbywać się będzie oddzielnie od licytacyi na roboty konserwacyjne.

Oferty na dostawę szutru zawierać mogą albo deklaracyę na całą drogę lub też na pojedyncze jej części, obejmując jednak zawsze taką przestrzeń drogi, która z jednego kamieniołomu zaopatrzona bywa.

Roboty konserwacyjne wypuszczone zostaną w przedsiębiorstwo tylko w całości.

Oferty należycie opieczętowane z napisem: „Oferta do licytacyi na dniu 14go sierpnia 1867 r.“ w tymże dniu najdalej do godziny 5tej popołudniu przyjmowane będą.

Takowe wymieniać mają dokładnie przedmiot peklaracyi, żądane wynagrodzenie, tak liczbami jako też głoskami, następnie imię i nazwisko oferenta, miejsce jego zamieszkania i oświadczenie, iż temuż wszelkie warunki licytacyi dokładnie są znane.

Każda oferta zaopatrzoną być winna marką stemplową na 50 centów i zawierać musi wadyum 10proc. od sumy fiskalnej.

Od złożenia wadyum uwolnione są tylko gminy zastępujący jako takie in solidum w przedsiębiorstwie.

Reprezentanci tychże gmin wykazać się mają w tym razie prawomocnym od ⅔ członków gminy podpisanem i legalizowanem pełnomocnictwem.

Niedokładnie wystosowane lub też po upływie przeznaczonego terminu złożone oferty uwzględnionemi nie będą.

Warunki licytacyi jakoteż dotyczące kosztorysy mogą być przejrzane w powyżej wymienionym c. k. urzędzie powiatowym.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Wieliczka, dnia 15. lipca 1867.

(1446) **Kundmachung.** (3)

Nr. 26559. Im Einvernehmen mit der k. k. Finanz-Landes-Direction findet die k. k. Statthalterei das Recht der Einhebung der Ueberfuhrsgebühr in österr. Währ. nach IIter für Privatüberfuhren geltenden Tarifsclasse und gegen Beobachtung der in dem Kreisschreiben des k. k. galizischen Landesguberniums vom 21. Juni 1842 Z. 34186 angegebenen Vorschriften dem Herrn Theodor Freih. von Borowski Großgrundbesitzer in Siemiakowce auf drei Jahre zu bewilligen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 12. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 26559. Za porozumieniem się z c. k. dyrekcyą krajową skarbu udziela c. k. namiestnictwo Wielm. Teodorowi Bowi. Borowskiemu właścicielowi posiadłości wielkich prawo poboru należytosci przewozowych w walucie austryackiej, na rzece Prut w Siemiakowcach, a to wedle IIgiej klasy dla prywatnych przewozów oznaczonej taryfy z warunkiem zachowywania okólnikiem c. k. galicyjskiego gubernium krajowego z dnia 21. czerwca 1842 do l. 34186 wymienionych przepisów na trzy lata.

Co niniejszem do powszechnej podaje się wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. lipca 1867.

Doniesienia prywatne.

(1501) **Obwieszczenie.** (1)

C. k. uprzyw. gal. kolej Karola Ludwika podaje niniejszem do wiadomości, że ruch pociągów osobowych Nr. 3. i 4. pomiędzy Krakowem a Lwowem w obu kierunkach będzie rozszerzony od 29go b. m. na całą linię, tylko pod Dębicą podróżni będą przez Wisłokę przeprawiani. Całkowity przewóz osób, tudzież przesyłek pospiesznych i towarowych bez przerwy rozpocznie się najdalej za dni 14.

Prostując wieści po większej części przesadzone o szkodach, które kolej przez wylew wód poniosła, podaje się do wiadomości dla uspokojenia P. T. posiadających akcye, że według dokonanych obecnie ściślejszych obliczeń urządzenie tymczasowego ruchu na kolei nie przeniesie 60.000 złr., a całkowita reparacya przedmiotów zniszczonych lub uszkodzonych nie będzie kosztować więcej jak 460.000 złr.

Wiedeń, 25. lipca 1867.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.